

Andrea Hellová / rok nar. 2004 / kreslí a maľuje už od detstva. Hneď v prvých zachovaných kresbách a maľbách, ktoré vytvorila na ZŠ a ZUŠ môžeme vidieť je bytostný vzťah k prírode. Jej vrodený talent, neutíchajúca túžba po poznání a sebazdokonaľovaní sa naplno prejavili už v prvých ročníkoch štúdia na SŠUP v rodnej Žiline. Venuje sa portrétnej tvorbe, maľbe zátiší, krajinomáľbe i tvorbe voľných kópií starých majstrov.

Z nevelkých kresieb, akvarelov, pastelov a maľieb prešla odvážne k omnoho väčším a náročnejším kompozíciám. Pomocou premyslenej reči symbolov a kultivovanej farebnosti sa zaoberá najmä vzájomnými medziľudskými vzťahmi a človekom, ako súčasťou harmónie s prírodou. Nájdeme však aj iné témy, ako sú napríklad plynutie času, dôvera alebo hľadanie zmyslu života.

Náročnejšie kompozície sú tvorené technikou akrylových a olejových farieb. Na podklad, bez použitia prípravných štúdií, vytvorí spontánnu kresbu, ktorú čiastočne prekrýva zo začiatku riedkou a neskôr pastóznou maľbou. Takýmto postupom dostávajú jej diela neobvyklý náboj, atmosféru a dynamiku. Vytvára tak akúsi sondu do svojho výtvarného myslenia, postupu práce a popritom umocňuje výrazný trojdimenzionálny dojem. Kompozície si zachovávajú sviežosť spontánného prejavu, kresliarskej a maliarskej vyzretosti a úprimnosti. V jej modernej maľbe môžeme cítiť aj hold veľkým predchodcom, od ktorých sa tak veľa naučila. Z tvorby Andrey cítiť, že do nej dáva kus seba, množstvo citu, srdce... Že ju umenie naplňa a robí šťastnou. S týmto osobným šťastím by sa rada podelila aj s inými ľuďmi a pripomenula stáročiami budované hodnoty, ako aj hodnoty v umení.

Svoj talent plánuje rozhodne ďalej zveľaďovať formou vysokoškolského štúdia. Hoci je len na samom začiatku, cieľavedomosť, usilovnosť a snaha zvládnuť rôznorodé výtvarné techniky vrátane grafických a sochárskych otvorili Andrei cestu schodiskom vedúcu k úspechu a uznaniu, ktoré ju v živote rozhodne ešte len čakajú...

HĽADANIE SVETLA

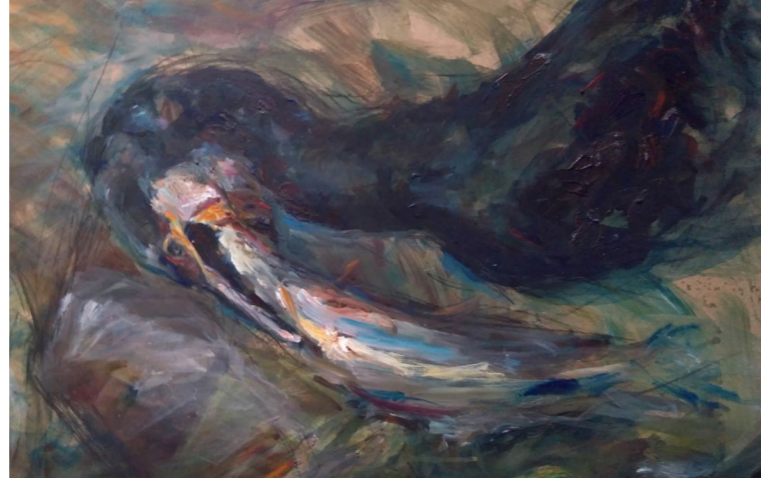
Prvá samostatná výstava mladej výtvarníčky

Andrey Hellovej

19. 8. - 20. 10. 2022

Vernisáž: 18. 8. 2022 o 18:00
Hrad Strečno

instagram: andreahellova_art
andreahell10@gmail.com
facebook: Andreahellovaart

HĽADANIE SVETLA

V priestore kamennej minigalérie Strečnianskeho hradu máme príležitosť stretnúť sa s výberom z tvorby len 18-ročnej umelkyne Andrey Hellovej. I keď je to jej prvá samostatná prezentácia, nedá sa výstave uprieť originalita a profesionálna vyzretosť. Niekde v hĺbke nášho podvedomia cítime akúsi magickú prifažlivosť a pozitívnu energiu vyžarujúcu z jej obrazov. Akoby sme túžili stať sa ich súčasťou. Až po čase si uvedomíme, že tu možno ani nejde o fantastické krajiny, prostredia, o fikciu. Že vyvážená harmónia, vzájomné prepojenie človeka s prírodou, vzťah k ekológii, k biodiverzite... je bytostne zakorenený v každom jednom z nás. Veď všetci sme súčasťou jednej a jedinečnej planéty stratenej v hĺbiniach vesmíru a záleží len na nás, aký si k nej samotnej, ako aj k ľuďom a živočíchom, s ktorými zdieľame spoločný priestor vytvoríme vzájomný vzťah. Či chceme mať okolo seba kvitnúceho záhradu plnú fascinujúceho života, alebo nehostinnú púšť, ktorá nás časom spálí a pohltí. Obrazy Andrey Hellovej nás nabádajú na prvú a jedinú správnu cestu. Hľadá svetlo, dobro, lásku v nás. K sebe samým i k druhým. Napriek svojej mladosti nám ukazuje cestu k šťastiu, k hlbokému citu, k pochopeniu zmyslu života, ako aj k vzťahu k univerzu. Nadčasové témy, vyzreté názory, sonda do psychiky postáv, ktoré akoby žili svoj život v jej obrazoch. Je to svet Edenu. Aký by bol, keby sme z neho neboli vyhosteni alebo keby sme dostali šancu sa doň vrátiť, či vytvoriť si ho sami. V Andrejových maľbách prítom nie je nič neúprimné, predstierané, vteravé, o to menej naivné... Je naopak až príliš skutočná a vo svojich názoroch na život presvedčivá. Akoby maľby vytreskli rovno a spontánne z jej čistého vnútra, bez zbytočných príkras a pátosu. Často drsný, na oko surový rukopis kontrastuje s poetikou a meditatívnou hĺbkou jej kompozícií. Podobne, ako sú ostré trne neodmysliteľnou súčasťou krehkej ruže. Do svojich obrazov skutočne vkladá krehkosť ženského elementu, nepotrebuje si dokazovať, že je ženou a že témy materstva, vzájomných citových prepojení a možno aj krehkosti a zraniteľnosti sú jej z podstaty blízke. Vo svojej úprimnosti sa nám nebojí odhaliť svoje vnútro a súčasne ukázať, že súčasťou života sú aj sny, predstavy a túžby. Je expresívna realistka, ktorá sa nebojí snívať s otvorenými očami ako urobiť svet krajším. Pokúša sa nám ukázať pravé hodnoty, ktoré sa nedajú kúpiť za žiadne peniaze. Makrosvet prírody prepája s mikrosvetom ľudí, ktorých má rada, na ktorých jej záleží, ktorých sa snaží spoznať a pochopiť. To množstvo empatie je všadeprítomné. Nemaluje ľudí takých, akí v skutočnosti sú, ale takých, ako túži, aby boli. Tu si vystačí s úzkym okruhom najbližšej rodiny. Vzájomná harmónia a súlad by mali byť, či už so šťastným úsmevom, ale aj s melancholickým ponorením do svojho vnútorného sveta. Častokrát je súčasťou nápaditých kompozícií i ona sama. Veď je to napokon jej svet, do ktorého pozyva prostredníctvom svojich maľieb aj nás. Tak teda neváhajme a vojdime s čistým srdcom a pokorou do sveta vyváženosti a ticheho zamyslenia, úcty a lásky jedného k druhému, nech sme kto sme, každý tam môže byť lepší a šťastnejší. Staňme sa súčasťou sna o krajšom a plnohodnotnejšom živote.

...A pokúsme sa ho premeniť, podobne ako Andrea, v realitu.

kurátor výstavy Stano Lajda
fotografoval Šimon Klačko

